

en depenen directament de la conselleria sinó també els que depenen d'altres administracions; de fet, el mateix decret parla també d'administracions no només de La Generalitat sinó també administracions locals, per exemple.

També, en la pregunta que havia formulat i que havia registrat parlava dels educadors socials, i per exemple els educadors socials també estan inclosos en aquesta referència, o quan fem referència al conjunt dels professionals perquè el decret no entra a la concreció sobre cadascun dels professionals sinó el que fa és plantejar el marc del nou paradigma d'atenció als nostres xiquets i xiquetes perquè siga una educació cada dia més inclusiva.

El que nosaltres plantegem ahí és de forma clara que hem de canviar el que hem pensat fins ara i el que s'ha fet fins ara, ¿no? L'educació inclusiva no ha d'estar dirigida només a aquells que tenen majors o menors dificultats en un determinat moment de la seua vida o de forma continuada, sinó al conjunt de la població perquè siguen tots els xiquets i xiquetes els que siguen atesos i, a més a més, també s'ha d'incorporar per al conjunt de professionals de l'educació, per al conjunt dels professionals de l'acció social, i per al conjunt dels professionals que treballen amb el conjunt de les persones que tenim en el territori valencià.

Per tant, el que fem nosaltres és introduir un nou paradigma que servix perquè puguen regular d'una altra manera, i les seues condicions de treball es regulen en un altre espai, no en el decret d'educació inclusiva, sinó que en el decret fem quin és el paradigma nou, quina és la nova organització; després, haurem d'arribar a acords. Com estem ja començant a arribar acords, que volem que es concreten i que volem que es tiren endavant.

Saben, i ho sap vosté també, que és la primera vegada que hi ha una comissió mixta de seguiment entre les dos conselleries i les persones representants dels educadors i educadores, també dels fisioterapeutes, del conjunt de personal que treballen en els centres educatius, però que no està considerat com a personal docent. Eixa comissió ja s'ha reunit en diverses ocasions.

Estem avançant en el conjunt de qüestions que vosté ha plantejat, tant pel que fa a les condicions, com pel que fa a les funcions com pel que fa a la formació. Un altre dels aspectes especialment rellevant, precisament per eixa complexitat de formacions d'entrada, de formació inicial que vosté mateix ha dit. És a dir, hi ha una varietat molt gran de formació d'aquelles persones que estan en la borsa d'educadors o educadores d'educació especial, i precisament s'ha de parlar molt i s'ha de concretar molt millor quina és la formació i com és el seu accés. És tot això el que estem fent. Falta que ho puguem concretar en un acord marc en eixa comissió.

I per dir-li només que la llei de la funció pública..., l'avantprojecte està aprovat. I ara el que s'està fent és negociar amb els diferents sindicats i els diferents agents socials. Per tant, no està encallada, com estava plantejant abans, sinó que avança amb el ritme que..., el diàleg ha d'estar també al costat del govern, i que estem fent amb el conjunt d'actors sindicals i de la societat civil.

Gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, conseller.

Interpel·lació al Consell, que respon la consellera de Justícia, Administració Pública, Reformes Democràtiques i Llibertats Públiques, senyora Gabriela Bravo Sanestanislaò, sobre la política general en matèria de festejos taurins tradicionals de la Comunitat Valenciana (bous al carrer), que formula el diputat senyor Vicente Casanova Claramonte (GP Popular) (RE número 89.809, BOC número 246)

La senyora vicepresidenta primera:

Passem ara al punt número 6 de l'ordre del dia, que és la interpel·lació al Consell sobre la política general en matèria de festejos taurins tradicionals de la Comunitat Valenciana, que formula el diputat Vicente Casanova Claramonte, del Grup Parlamentari Popular, i que substanciarà la consellera de justícia.

Senyor Casanova.

El senyor Casanova Claramonte:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyora consellera.

Senyories.

Resulta evident que des de juny de 2015 s'han vingut produint continuats atacs a les nostres tradicions, a les nostres senyes d'identitat i a la nostra cultura popular, tractant d'imposar una determinada i selectiva «cultureta» que restringix, dificulta i inclús prohibix tot allò que a vostés no els agrada o que els sona a espanyol.

Han sigut molts els exemples de polèmiques innecessàries i absurdes provocades per alguns alcaldes o alcaldesses botànics en els pobles i ciutats de la Comunitat Valenciana, amb les banderes, amb els himnes o amb la llengua, i tot això perquè no volen entendre que la nostra terra, la nostra comunitat, els nostres pobles són plurals, ací cabem tots i per a conviure és necessària la llibertat, el respecte i la tolerància.

No es tracta d'imposar, prohibir o forçar situacions. Es tracta de respectar totes les opinions. Es tracta de ser considerats amb les diferents maneres d'entendre la nostra convivència. Es tracta de viure i defensar la llibertat de tots els valencians, independentment d'on viuen, com parlen, a qui resen o a qui besen.

I en estos ja quasi tres anys de governs botànics ací en La Generalitat i en molts pobles i ciutats hem assistit a un sistemàtic atac a les nostres tradicions i, en particular, eixe és l'objecte de la meua interpel·lació dels festejos taurins tradicionals dels bous al carrer.

Ja, en gener de 2016, van derogar vostés la llei de senyes d'identitat de la Comunitat Valenciana, llei que incloïa la declaració dels bous al carrer com una senya d'identitat valenciana i els declarava com a patrimoni cultural immaterial valencià.

Les disposicions addicional única i final primera estaven dedicades a procurar una especial protecció als bous al carrer.

Puc assegurar-los, senyories, que l'aprovació de la llei de senyes d'identitat i, amb ella, el reconeixement i blindatge de la nostra festa com a BIC va ser amplament celebrada pels milers de veïns que, agrupats en penyes taurines o a títol individual, tant havien lluitat perquè es garantira la continuïtat d'esta festa, secular en molts casos i a la qual veien amenaçada sense saber molt bé per què o, millor dit, amenaçada per un pur i dur posicionament polític.

Tal volta algun d'estos detractors de la nostra festa deuri donar-se una volta pels nostres pobles i vore i entendre el que realment pensen els nostres veïns, lluny de posicionaments de despatx o d'estratègia política.

Si volen, senyories, poden anar a les nostres poblacions on estiguen celebrant les seues festes patronals i disfrutar de l'exhibició respectuosa dels bous al carrer, lluny de prejudicis i de falses desqualificacions. Voran com una gran part dels veïns disfruten i fan del respecte al bou tot un ritu en defensa de la nostra festa.

No toquen d'oïda, xafen el carrer, deixen-se de prejudicis i escolten els valencians. Són molts els pobles de la nostra comunitat que posen els bous al carrer en el centre de les seues festes i tradicions sense menysprear l'impacte econòmic que esta festa suposa per a molts dels comerços locals d'eixos pobles.

Per això els col·lectius, associacions, federacions, penyes i entitats, i aficionats no varen entendre que amb la derogació de la llei de senyes d'identitat desapareguera la protecció que tenia gràcies a ella i que la blindava davant dels reiterats atacs que està sofrint per part dels que la rebutgen, atacs que han continuat, bé prohibint-los, com han fet més de vint municipis de la nostra comunitat, o prohibint el bou embolat en les pedanies de València, o posant-li entrebancs absurds com la recent imposició del segon metge, que ningú entén ni demana, i que vostés, pels seus *apanyos* amb Podemos, han retardat amb una moratòria de dos anys, a pesar de les peticions de derogació que els han fet des de les diferents associacions taurines valencianes i des de molts ajuntaments, deixant els seus alcaldes en entredit davant dels seus veïns, que no comprenen que el Partit Socialista diga una cosa en els pobles i faja la contrària en Les Corts... (*aplaudiments*) en el que pareix un exercici de cinisme i de burla als veïns.

Com els dia, en estos quasi tres anys de governs botànics, han eliminat molts festejos taurins tradicionals en la nostra comunitat, i és que la seua senya d'identitat és prohibir, és imposar la seua cultura excloent, de forma autoritària, sense escoltar la veu del poble per més que vullguen fer bandera d'un tarannà que ni tenen ni han tingut mai.

Escoltar la veu del poble és un poc més que dir-ho. És tindre en compte totes les sensibilitats. És analitzar el que significa qualsevol determinació que es pren. És senzillament el contrari del que fan vostés.

I no acaba l'atac a la nostra festa. Ara fa dos mesos llegíem en premsa que la senyora Empar Marco, directora general de la Corporació Valenciana de Mitjans de Comunicació, afirmava en una entrevista publicada pel periòdic *El Mundo*, i llig textualment: «No habrá toros en À Punt, ni corridas de toros ni *bous al carrer*. Es una decisión absolutamente tomada. No habrá toros. Y deberían cambiar muchas cosas para que las Corts Valencianes nos dijeran lo contrario. No es el perfil de nuestros contenidos.»

Per tot l'anterior, és necessari que, de forma clara i inequívoca, el Consell diga amb claredat si recolza els festejos tradicionals dels bous al carrer i que, a més, estos tinguen igual consideració que qualsevol altre festeig o tradició a l'hora de merèixer la mateixa difusió a través d'À Punt per a gaudi de tots els aficionats.

Per tant, i per a saber què pensa fer el Consell, i tranquil·litzar o no a tots eixos col·lectius, m'agradaria que em contestara, senyora consellera, a les següents preguntes.

Primera, ¿afirma el Consell el seu clar recolzament i respecte per la tradició taurina dels bous al carrer, tan arrelada en els nostres pobles, en les diverses modalitats que es celebren en les poblacions valencianes?

Segona, ¿té previst el Consell impulsar mesures de recolzament a la festa dels bous al carrer, tal com establix el títol tercer del vigent reglament de bous al carrer, per a contribuir a la preservació com a bé d'interés cultural i motor de l'economia en les poblacions de la Comunitat Valenciana que celebren estos festejos?

I tercera, ¿creuen vostés que la Corporació Valenciana de Mitjans de Comunicació deu contribuir a eixe recolzament als bous al carrer mitjançant la difusió a través d'À Punt dels festejos taurins de les poblacions amb més arrelament d'estes festes populars dins de la programació de difusió de les nostres festes i tradicions?

Espere, senyora consellera –i acabe–, les seues respostes. Són moltes les associacions i aficionats que esperen d'una volta saber què pensa el Consell, perquè fins ara la impressió que vostés donen, com ja li he dit, és que volen acabar en la festa dels bous al carrer.

Si no és així, si vosté creu que no és així, no és que ho crega, és que ho deu afirmar, i ara és el moment d'aclarir-ho i de deixar-ho clar a tota la gent que espera una resposta clara del Consell.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor Casanova.

Serà la consellera de justícia, ara, la que done resposta.

Quan vullga, consellera.

La senyora consellera de Justícia, Administració Pública, Reformes Democràtiques i Llibertats Públiques:

Gràcies, presidenta.

Bona vesprada, senyor Castellano.

Mire, antes de iniciar la intervención, permítame que le haga una precisión. La derogación de la ley de señas de identidad no supuso en ningún caso la prohibición de los *bous al carrer* –no sé de dónde se ha sacado usted esa interpretación–, sino lo que hizo realmente el Consell es acabar con esa política de apropiación que hizo el Partido Popular determinando cuáles eran las señas de identidad de todos los valencianos y valencianas.

Creíamos que esta ley no respondía, por supuesto, al sentir de los valencianos y fue uno de los motivos por los que se derogó.

Y también me va a permitir que le recuerde que precisamente fue en octubre de 2017, a través de su propio Grupo Parlamentario Popular, a través de la diputada María José Catalá y María Remedios Yáñez, los que presentaron la proposición no de ley para incorporar la figura del segundo médico.

Pero, mire, estoy aquí para contestarle a las preguntas y, también, poner de manifiesto cuál es la política del Consell en esta materia.

En primer lugar, decirle que la política del Consell, en materia de festejos taurinos tradicionales conocidos como *bous al carrer*, está integrada en la estrategia general de impulso en las fiestas y celebraciones populares que forman parte de la tradición y del patrimonio cultural de todos los valencianos.

Els bous al carrer son uno de los festejos más arraigados y extendidos en la sociedad valenciana. En 2017 algo más de la mitad de las poblaciones valencianas, concretamente 272 municipios, solicitaron la correspondiente autorización para organizar festejos de este tipo.

La política del Consell, en relación con estos festejos, pivota sobre cinco objetivos básicos: defender y promover *els bous al carrer* como parte de nuestro patrimonio histórico y cultural; facilitar su desarrollo de forma ordenada, atendiendo a las demandas de la ciudadanía y a la capacidad y responsabilidad de los organizadores; asegurar la adopción de las medidas adecuadas para garantizar la seguridad de las personas, sin perder nunca de vista que el factor riesgo va unido precisamente a la esencia de esta fiesta; impulsar todas las medidas que, sin poner obstáculos innecesarios, permitan la realización de los festejos y favorezcan el bienestar del animal, y atender siempre el criterio de los ayuntamientos como administración más cercana y más próxima a la ciudadanía.

En esta legislatura, los *bous al carrer* han alcanzado además su récord de celebración. No estamos restringiendo, señor Castellano.

El año pasado, la agencia de seguridad... (*veus*) –Casanova, perdón– y respuesta a las emergencias autorizó la celebración de 9.715 festejos: 5.371 en la provincia de Castellón, 3.276 en la de Valencia y 1.068 en Alicante.

Señorías, *els bous al carrer* gozan, en la actualidad, en la Comunitat Valenciana de buena salud. Cada año aumenta el número de peticiones y de celebraciones, lo cual es un claro indicador de que el Consell está gestionando adecuadamente las competencias en esta materia.

También quiero destacar la responsabilidad y el buen hacer de las peñas promotoras de los festejos, que se traduce, por un lado, en un elevadísimo porcentaje de solicitudes aprobadas; concretamente, en 2016 y 2017 no se desestimó ninguna solicitud.

La Ley 14/2010 de espectáculos públicos y actividades recreativas y establecimientos públicos y, sobre todo, el Reglamento de festejos taurinos tradicionales de la Comunitat Valenciana, aprobado por el Decreto 31/2015, de 6 de marzo, del Consell, constituye el marco regulador que delimita las políticas y la actuación del Consell.

El reglamento, por una parte –aprobado a finales de la pasada legislatura–, ha contribuido a mejorar la gestión, a unificar la normativa anterior, aligera la carga burocrática en la tramitación de los expedientes de autorización y además da también una mayor relevancia al criterio de los municipios sobre la celebración de estos festejos.

Señoría, la Agencia de Seguridad y Respuesta a las Emergencias no autoriza solicitud alguna de celebración de *bous al carrer* sin contar con el criterio favorable de los ayuntamientos.

Por otro lado, quiero resaltar que es mínimo también el número de expedientes sancionadores abiertos durante esta legislatura por infracción de la normativa vigente.

No debemos de olvidar, como he señalado anteriormente, que la esencia de un festejo taurino, como *els bous al carrer* es la participación directa del público. Por eso las precauciones, las medidas de seguridad tienen que constituir un elemento central y esencial de la actuación de los poderes públicos. Como antes también les recordaba, la fiesta conlleva necesariamente ese factor de riesgo y no es posible eliminar el factor de riesgo sin eliminar la fiesta.

La normativa vigente establece unas medidas de seguridad adecuadas en cuanto a las limitaciones de acceso al festejo, la atribución de funciones y potestades a la persona que asume la dirección, las características de las instalaciones que se utilizan, las comprobaciones y certificaciones obligatorias antes del comienzo del festejo, las causas de suspensión y otros aspectos relevantes.

La presencia de los servicios sanitarios que han de hacer frente a las incidencias que se produzcan durante el desarrollo del festejo es una cuestión que, como usted sabe, ha sido controvertida y que además han debatido recientemente en esta cámara.

El reglamento vigente exige contar en cada festejo con un servicio médico atendido por personal médico de enfermería y cuyo médico jefe debe de tener conocimientos en soporte vital avanzado y formación en materia de asistencia médica a heridos de festejos taurinos.

Además, el equipo debe de contar con una ambulancia debidamente equipada y los organizadores del festejo están

obligados a suscribir un concierto con el centro hospitalario más adecuado para el traslado de los posibles heridos. Este régimen permite garantizar la prestación de asistencia sanitaria durante la celebración del festejo. Precisamente el pasado mes de diciembre esta cámara aprobó una modificación de la ley de espectáculos que preveía, como saben muy bien, y exigía la presencia de un segundo médico en los festejos, exigencia que ahora mismo ha quedado también suspendida por decisión de esta cámara.

Esta moratoria nos va a permitir analizar con exhaustividad todas las ventajas y los inconvenientes que esta reforma comporta. Y mientras tanto vamos a seguir trabajando en el nuevo reglamento que como novedad introduce la presencia del veterinario habilitado por la *conselleria* competente en materia de ganadería. A este profesional le corresponderá, entre otras funciones, comprobar e informar a los organizadores antes del inicio del festejo sobre las condiciones y el estado sanitario de las reses, sobre las condiciones higiénicas y sanitarias de los corrales y sobre cualquier incidencia que pueda producirse durante su desarrollo y que afecte al bienestar o agotamiento de las reses para que se tomen las medidas oportunas.

En definitiva, señorías, el Consell impulsa una política seria y ordenada de apoyo y promoción *dels bous al carrer* por medio de los instrumentos que nuestra propia normativa contempla y que, desde luego, mejoraremos en la medida de lo posible para poder satisfacer las demandas de la ciudadanía y de los municipios que se sienten representados e identificados en esta fiesta. *(Aplaudiments)*

(Ocupa la presidència el president, senyor Enric Morera i Català)

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

El senyor Casanova acabarà de formular la interpel·lació.

Senyor Casanova, té vosté la paraula.

El senyor Casanova Claramonte:

Sí. Gràcies, senyor president.

Li parle en valencià perquè no sóc Castellano, sóc Casanova. En fi, és un error que suposa que és que..., no ve el suficient per ací per a vore-mos...

Mire, la derogació de la llei no la va fer... *(Remors)*

El senyor president:

Senyories, per favor.

Senyories. *(Algú diu: «Bueno, ya está bien de interrumpir.»)* Senyories, per favor, té la paraula el senyor Vicente Casanova. Disculpe.

El senyor Casanova Claramonte:

Per quarta vegada, la derogació de la llei... Jo ja sé, conseller, que a vosté el que li agrada és debatre amb mi, a que sí? Com diu el senyor Almería sóc el seu dimoni energètic, o una cosa aixina.

Però hui m'ha tocat defensar... Jo, per si la consellera no ho sap, igual sí que ho sap, he sigut dotze anys alcalde d'un poble on hi ha una enorme tradició taurina, ¿eh?, i per tant tot això que mos ha contat de com funciona, doncs, és que ho he viscut, m'ha tocat ser director del festejo i m'ho he passat molt mal, perquè quan un alcalde està de director del festejo i evidentment hi ha un risc, s'ho passa mal. Però, evidentment, mire, al final els que som uns servidors públics, siguen vostés com a Consell, siguen els que hem sigut alcaldes, al final tenim una gent que està ahí i que volen que les coses funcionen i que, al final, doncs, uns van al bou, uns altres van al futbol i uns altres van a, jo què sé, al ball i al concert.

Per tant, el que hem d'intentar és que no se posen entre bancs innecessaris. Vosté dia, «és que no s'han prohibit». Mire, no és aixina, eh, no és aixina. O siga, jo crec que, vosté com no és un tema que és molt de vosté, perquè clar, a vosté li han endossat este tema, i jo ho comprenc. Mire, «una vintena de municipis han eliminat los festejos taurinos en el último año». Mire, és que, a vore... I mire, açò és d'ahir: «La afició exhibirà su defensa *dels bous* en la plaza de Castellón el próximo sábado.» Home! una gent no ix a exhibir la defensa de res si no la veu amenaçada, perquè, vaja, no sé, no és que tinguen per afició defensar de res que està superdefés i superconsiderat pel Consell.

A mi m'agradaria que vosté haguera deixat més clar, més clar però de veritat. Perquè molt bonico vindre a dir «el Consell procurarà la promoció d'acord amb el que marca el decret, reglament del bou al carrer», eh. Però la pràctica és la que és. Mire, en la zona de València totes les pedanies han prohibit el bou embolat, l'han prohibit, que no és per la llei de senyes d'identitat, però a la millor si haguera estat la llei de senyes d'identitat això no s'haguera pogut prohibit, a la millor, ¿eh?, però s'ha prohibit.

I mire, per tant, com a conclusió d'esta intervenció, la meua d'abans i la d'ara, el que deu quedar clar davant la gent és si vostés estan o no d'acord en promoure, defensar, recolar els bous al carrer. I això m'ha paregut que vosté diu que sí. Però això se demostra amb fets. El segon bou, el veterinari. Vostés han preguntat als aficionats si volen segon bou, si volen veterinari? Vostés han preguntat als professionals si creuen que és necessària una cosa o l'altra?

És que vostés estan legislant des del despatx. I jo els recomane que se pose unes sabatilles, que se lleve les sabates de tacó, que se pose unes sabatilles, se pose un pantaló vaquer i se'n vinga als pobles a viure la festa des de dins i veja el que és la festa. Perquè jo, tant de bo m'equivoque, però me dona la sensació que vosté bous al carrer n'ha vist molt poquets, me dona la sensació, ¿eh?, me dona la sensació.

I jo li recomane que per a parlar d'este tema amb propietat i escoltant la gent, que vagen al terreny i que xafen terra.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Casanova.

Li respondrà la interpel·lació la consellera de justícia.

Sí, senyories. Senyories, escoltarem a la consellera la resposta a la interpel·lació.

La senyora consellera de Justícia, Administració Pública, Reformes Democràtiques i Llibertats Públiques:

Mire, señor Casanova, y le vuelvo a pedir disculpas, pero le recuerdo que suelo venir siempre que la cámara pide mi asistencia para las sesiones de control. Creo que soy de las *conselleras* que menos me he ausentado. Así que le pido disculpas.

Y con respecto al conocimiento o no, si para conocer *els bous al carrer* hay que ponerse zapatillas o unos pantalones vaqueros, yo creo que las cuestiones deben de ser y tratarse con más rigor, se tiene que tratar con la normativa vigente, (*aplaudiments*) se tiene que actuar de una forma además basándonos también en la reglamentación que exista y cómo podemos mejorar a través de los instrumentos legales.

El discurso que usted ha hecho, con todos mis respetos, es un discurso absolutamente demagógico. Ustedes lo que están buscando es la confrontación cuando no la hay. Ustedes lo que están buscando es la polémica cuando no la hay.

Mire, este Consell, lo he dicho anteriormente, y se lo vuelvo a decir, apoya la celebración *dels bous al carrer*, lo apoya, y hasta tal punto... Pero quiere además apoyarlo, como he dicho, compatibilizando todos los intereses en juego; por una parte, la tradición popular, la cultura; y, al mismo tiempo, asegurar esa seguridad necesaria para que el riesgo que comporta *els bous al carrer* no produzca más perjuicios o más daños de los que quisiéramos.

Al mismo tiempo, también hay que regular todas las condiciones que se requieran para que se puedan llevar a cabo dentro de un marco de legalidad. Claro que hablamos de un segundo veterinario, porque también habrá que respetar, también habrá que respetar el tratamiento de los animales.

Pero, mire, precisamente es que fueron ustedes. Dicen que nosotros a través del segundo médico hemos tratado de obstaculizar e impedir la celebración de la *fiesta*. Y se lo vuelvo a recordar, fue precisamente el Grupo Popular quien presentó aquí una proposición para incorporar ese segundo médico. (*Applaudiments*) Ustedes no se pusieron de acuerdo, porque entre ustedes tampoco se ve que hablan lo suficiente y finalmente, además si lo hemos solucionado no ha sido por ustedes que tuvieron la iniciativa, sino precisamente por el Grupo Parlamentario Compromís y el Partido Socialista, junto con Podemos, a través de una nueva proposición de ley suspendieron la entrada en vigor para que esto no se convirtiera en un obstáculo para la fiesta. Esto para que lo sepa.

Pero es que es hay más. Mire, nosotros no estamos restringiendo en absoluto *els bous al carrer*, al contrario. Le voy a dar datos y cifras que verifican y acreditan que se están celebrando más

festejos taurinos en esta legislatura que en la última legislatura del PP. Mire, en 2017 este Consell autorizó 9.715 festejos, récord absoluto en nuestra comunidad, en un solo año. En 2014, el último año completo de gobierno del Partido Popular, se autorizaron 7.866, casi dos mil festejos menos.

Si hacemos la comparación además con un período de referencia más amplio, la diferencia es aún mayor. La media anual de *bous al carrer* autorizados en las dos anteriores legislaturas fue de 6.224 festejos al año, un 30% inferior de lo que se está autorizando en este momento.

En definitiva, la intención de este Consell por supuesto es potenciar *els bous al carrer*. Y lo que yo le ruego es que no fomenten polémicas ni controversia donde no las existen. Y prueba de ello precisamente es la modificación del reglamento de festejos taurinos tradicionales en la Comunitat Valenciana, un texto que además será debatido y consensuado con la comisión consultiva de festejos taurinos tradicionales, en las que están presentes todas las peñas.

Estamos trabajando para dignificar la fiesta, para que la fiesta además sea compatible también con la seguridad necesaria para que se actúe con rigor. Y vamos a olvidar la demagogia y la política de segundo orden.

Gracias. (*Applaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

Interpel·lació al conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball, senyor Rafael Climent González, sobre la política general del Consell en matèria d'industrialització, derivada de l'elaboració del Pla estratègic de la indústria valenciana (PEIV), com també la seua implementació al territori de la Comunitat Valenciana, que formula el diputat senyor José Francisco Almería Serrano (GP Podemos-Podem) (RE número 89.972, BOC número 246)

El senyor president:

Senyories, passarem a la següent interpel·lació, la segona de la vesprada, el punt 7 de l'ordre del dia, que és la interpel·lació al conseller d'Economia Sostenible i Sectors Productius, que formula l'il·lustre diputat Josep Almería sobre l'elaboració del Pla estratègic de la indústria valenciana i la seua implantació al territori.

Senyor Almería, té la paraula.

Quan vosté vullga, senyoria.

El senyor Almería Serrano:

Moltes gràcies, president.